חשוד שני־שגיא*

רונן שני־שגיא, שהמישטרה חושדת בו שהוא ביצע את רצח הברוקר, כפי שצולם בבית הדוגמנית תמי בן־עמי, שאיתה הוא חלק את דירתה בשיכון למד בתל־אביב. הדוגמנית, שביום הרצח השתתפה בתצוגת־אופנה באילת, לא ידעה על החשדות נגד שותפה לדירה.

רבקה בן־דויד טענה אחרי נסיון ההתנקשות שהיורה עמד מולה ובקור־רוח ירה בה חמש יריות. בנס היא לא נהרגה. לטענת המישטרה, ירה בה רונן שני־שגיא אחרי שהוא ובן־גל התאמנו באותו ערב ברמת־גן באש חיה.

על־פי גירסת המישטרה היו השניים מעורבים בהתפרצויות, פרישות עישון וסחר סמים, הפצת צ׳קים מזויפים וסחיטה, ולא מן הנמנע שבאותן פעולות מעורבים עוד אנשים.

לטענת המישטרה היו לרונן סיבות טובות לעשות את אשר עשה. בן־גל תמך בו כלכלית, משום שהוא לא עבד והתבייש לקחת כסף מאמו. רונן הפך תלוי בו, והסכים לבצע את רצח אלטרוביץ על פי דרישת בן־גל. הובטח לו סכום של אלפי דולרים עבור ביצוע המשימה, שרת של עבירות פליליות חמורות.

בן־גל הוא דמות־המפתח של הפרשה. במשך יותר מחודש הוא לא דיבר. חוקריו סיפרו שדמות קשוחה ואמיצה כזו הם לא ראו זה זמן רב. כינו אותו „גאון פיננסי״ בזכות המידע שהגיע לידיהם על פעולותיו בבורסה.

מיהו בן־גל ?

כפי שפורסם לראשונה (העולם הזה 2374) גילי הוא בן למישפחה מבוססת מחולון. אביו הוא מבעלי מיפעל־המתכת הגדול באשדוד הקורנס. למישפחה שלושה בנים. השני, גועם, הוא מבעלי המיסעדה הרומנית הידועה מון דרדן, שברחוב בן־יהודה בתל־אביב. שותפו במיסעדה, מתי בדין, היה שותפו של אבי המישפחה במיפעל־המתכת. בן־גל סיים את לימודיו בעיר מגוריו והתגייס לצבא. הוא שירת

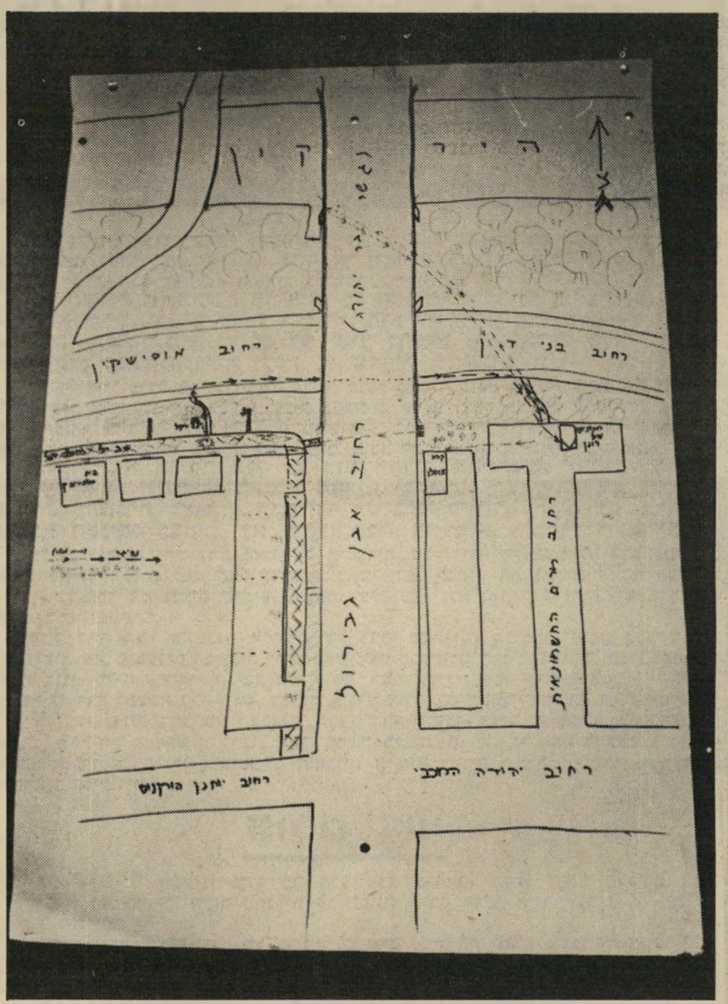

שיחזור הרצח

תרשים מהלכיו של רוצחו של יעקב אלטרוביץ, כפי שהציגה אותו המישטרה במסיבת־העיתונאים שבה דווח על פיענוח הפרשה. הרוצח החזה את מכוניתו בקצה רחוב מרים החשמונאית, חצה את רחוב אבן־גבירול, ירה בקורבן ונמלט אל בין השיחים, מתחת לגשר בר־יהודה. התרשים מראה שהרוצח סימן או ניגש למישהו שעמד בקצה הגשר ואישר ביצוע הפעולה.

יחסית. עניין שלא נבדק עדיין הוא מדוע הוא מכר את הרכב המפואר וקנה מכונית משומשת מסוג רנו 4.

ביתו היה מרוהט חלקית. חדר־השינה והמיטבח היו המקומות היחידים שרוהטו במלואם. היה לו חדר־עבודה נעול, שעל שולחן העבודה שבו, שהשקיף לים, היה מונח יומן־עבודה גדול ומידע סודי בענייני בורסה. מחומר זה הסיקה המישטרה באופן חלקי מה היה היקף עסקיו של בן־גל בארץ ומעבר לים.

היו לו כמה ידידות, ולתקופות ארוכות. הוא נראה בחברתן או לבדו במיסעדות ובאירועים חברתיים רבים בתל־אביב.

עבירות כלכליות

ב יום הששי שעבר טענה המישטרה שהיא עצרה את אמו של בן־גל, כחשודה בהעלמת ראיות, ואת חברתו הנוכחית, קטינה בת 14, שאיתה, על־פי גירסת המישטרה, הוא קיים יחסים מיניים במשך זמן רב.

הקטינה, ששמה נאסר לפירסום, היא בתו של אחת הדמויות המוכרות ביותר בבוהמה התל־אביבית, איש־עסקים ומיסיונדן. היא היתה שכנתו של בן־גל והיתה מחליפה איתו קאסטות וידיאו. לא אחת ישבה במיטבחו והכינה אצלו שיעורים, בטענה שבביתה יש רעש רב מדי. על־פי טענת המישטרה קיים איתה בן־גל יחסים למרות שידע שהיא קטינה.

מאז גילה בן־גל את הבורסה, היה לו אורח חיים די קבוע. הוא היה נוסע מדי בוקר, בימים שבהם פעלה הבורסה, למשרדי מוריץ את מוכלר. באותה חברה הוא ניהל את תיק־ההשקעות הרישמי שלו, ולטענת המישטרה גם תיק־השקעות נוסף, שלו ושל אחרים בשותפות עם מבצע־החברה בבורסה, אלטרוביץ. לטענת המישטרה היו עסקים אלה בלתי־חוקיים ובין השאר הוברח כסף רב לשווייץ. כדי לחקור את היקף עיסקות מטבע החוץ צורף לצוות החקור צוות מהיחידה לחקירות הונאה במטה הארצי, שבראשו עמד החוקר המנוסה נורמן פייט.

אלטרוביץ, שהכיר את מישפחת בן־גל, הביא את גילי הצעיר לחברה, והמליץ עליו בעל לקוח רציני. בן־גל היה בן־בית במישרדים הנמצאים ברחוב ליליינבלום בתל־אביב. הוא עקב מקרוב אחרי התיק שלו, שהיה סולידי ורווחי, ובצהריים היה נוסע צפונה, אוכל בביתו או במיסעדה וחוזר לקראת ערב לרחוב אלנבי. על־פי גירסת המישטרה, זה היה הזמן שבו הוא היה יושב עם אלטרוביץ, מקבל מידע על הנעשה בבורסה, שוקל איך להשקיע באופן חוקי ובלתי־חוקי.

בן־גל סיפר באחד משלבי חקירתו, שמערכת יחסיו עם עובדים בחברת הברוקרים הוותיקה היתה בצורה של מתן מתנות, „טיפים״ שנועדו לדבריו להיטיב את חיי שניים מעובדי החברה. האחד היה אלטרוביץ, והשני היה הפקיד האחראי על מתן האשראים בחברה. הוא קיבל טובות הנאה מבן־גל כדי שיתן לו אשראי גדול יותר לביצוע עיסקותיו.

האיש נעצר על־ידי המישטרה, ושוחרר כעבור יום אחרי שנחקר. שמו ועובדת מעצרו נאסרו אז לפירסום.

מדוע רצה בן־גל לרצוח את המודיע שלו בבורסה ?

לאורך כל החקירה טענה המישטרה שבין השניים התגלע סיכסוך כספי, שלא היה קשור בהתמוטטות הבורסה ביגואר השנה. סיב הסיכסוך לוט בערפל, אך מסתבר שבן־גל היה מוכן שהמודיע המהימן שלו יחוסל. בין האפשרויות שהועלו נאמר שלשניים היו חשבונות־ענק בשווייץ, שרק הם ידעו את מיספריהם. מותו של אלטרוביץ, שהיה אף הוא „כבד״ בכסף, היה מותיר את בן־גל עם כל ההון.

בימים הראשונים למעצרו טען בן־גל שיתכן שהרוצחים הם אלמנטים פליליים שאלטרוביץ עשה איתם עסקים שחורים בבורסה, ושעל קיומם הוא ידע. אחרי מפולת הבורסה הם החליטו כנראה, לפי גירסת בן־גל, לנקום באלטרוביץ על הה־פסדים הרבים שנגרמו להם. העובדה שב־מהלך הירידות נשמעה הקריאה „מניאק״ חיזוקה השערה זו.

בן־גל הסכים, אגב, להיבדק מייד אחרי מעצרו במכונת־אמת כדי להוכיח שהוא לא היה קשור לרצח. בשלם מסויים חזר בו אחרי, שהתברר שמערכת יחסיו המסובכת עם אלטרוביץ׳ תפגע באמינות הבדיקה.

אחרי שהוא נשבר והתחיל לדבר, התברר שהוא ידע מיהו הרוצח כבר ביום הראשון, שלוש שעות אחרי הרצח.

(המשך בעמוד 73)

שהיתה חיונית עבור בן־גל, שלו היה, כביכול, מניע להיפטר מאלטרוביץ.

האמנם היה רונן שכיר חרב של בן־גל, או אולי היתה מצרכת היחסים הפוכה ?

קשוח, אמיץ גאון פיננסי

ך תן הכיר את גילי בשיכון למד. הם גרים בסמיכות. דירת חמשת החדרים של בן־גל בן ה־26 הרוחק נמצאת ברחוב בורלא, בשכונה שמעבר לירקון.

לא ברור כמה זמן הם מכירים, אך הסיפור הבא יעיד על טיב יחסיהם באחרונה. לפני כחודש [illegible] ומחצה פגש בן־גל את אמו של רונן, ליזיקה, במישרד בתל־אביב. היא הופתעה לראותו ושאלה מדוע הוא לא בא אליהם יותר. בן־גל התחמק והסביר שהוא היה קצת עסוק, היה בחו״ל והיה טרוד בעסקים. אחרי־כך סיפר שהוא הכיר בעבר את רונן אך היחסים ביניהם נותקו, לא במעט בגלל האם הטורדנית.

המישטרה מייחסת לבן־גל עבירות חמורות ביותר, ביניהן תכנון הרצח יחד עם שני־שגיא. חבריו המעטים של גיל נדהמו מהודעת המישטרה שיש בידה מספיק ראיות להעמיד אותו לדין גם בעוון שר־קרוב לביתו בגלל מחלת אסטמה שאובחנה אצלו, ושירותו היה מקוצר.

אחרי שעזב את הצבא עבד בעסקים שונים. הוא נמנע מלהיכנס לעיסקי המישפחה והעדיף לבסס את עצמו באופן עצמאי. הוא למד בשעות הערב מינהל־עסקים במיכללה למינהל, עבד כשומר, כפקיד־ביצועים בבנק הפועלים, וכעבור זמן הגשים את חלומו. הוא פתח מישרד לייבוא ולהפצת ציוד מכאני כבד לעיבוד שבבי משומש, ביחד עם שותף, איש־מיקצוע בתחום. מישרד החברה, שנקראה חיגל, שכן בדרך פתח־תיקוה בתל־אביב. השניים הצליחו מאוד, אך נפרדו אחרי סיכסוך אישי שלא היה קשור לעסק.

בן־גל הירבה בנסיעות לחו״ל. אחת הנסיעות התארכה כשנתיים. הוא ישב בבוסטון ועסק עם קרוב מישפחה במכירת ברזל וציוד־בנייה אחר. כשחזר לארץ ניסה, ללא הצלחה, ליבא ברזל לחדל מכך.

בזמנו הוא בנה ביחד עם אביו בניין מגורים בבת־ים, כאשר היו לו מחשבות להיכנס לענף הבנייה. אך כאשר גילה את הבורסה ואת הרווחים הטמונים בה, הוא הבין שזהו העסק המשתלם ביותר.

בן־גל קנה דירה בשיכון למד, כנראה מכספי המישפחה. הוא נסע ברכב אמריקאי מפואר, אך חי באורח חיים צנוע

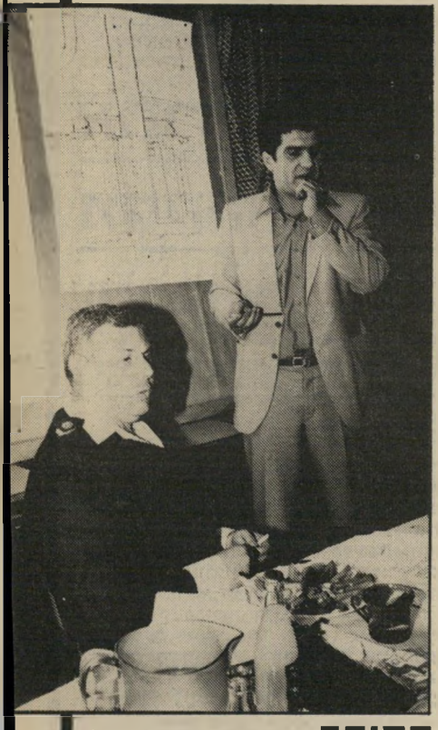

החוקר

המנצח האמיתי של החקירה, פקד צבי וולף, משחזר את הרצח. יושב מפקדו, אברהם תורגמן, שנתן לו גיבוי לאורך כל הדרך.